

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy hóra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részé-
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk.

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

Zürzavar.

Pécs, 1897. október 30.

Feszült és ideges figyelemmel nézi Magyarország Ausztria belügyeinek alakulását és parlamenti viszonyainak fejlődését. Mert ami egy idő óta az osztrák parlamentben történik, az példátlan még az obstrukciók történetében is. Olyan agyonbeszélési rekordot, mint azt tegnap Lecher képviselő megeselekedte, nem ért el az ő és új-világ egy szónoka sem.

Hazafias aggodalmaink csak fokozódnak, ha meggondoljuk, hogy a velünk barátságos és szerves alapon szövetkezett álamban oly átalakulásokat észlelhetünk, amelyeknek tendenciája a mi államunk integritása ellen irányul. A különböző néptörzsek féktelen szenvedélyessége lényegesen hozzájárul a monarchia nagyhatalmi állásának gyöngítéséhez és Magyarország ez állás érintetlen voltában egész államiságával érdekelve van.

Ausztria-Magyarország ez állásához az európai koncertben Magyarország erejét túlhaladó áldozatokat hozott és túlnagy terheket vállalt magára, melyek a teljesítő-képesség legszélső határáig terjednek; e hegemoniáért az európai államok szövetségében Magyarország intézményeket teremtett és közgazdasági hátrányokat viselt, melyek megnehezítették saját mezőgazdaságának fölvirágzását és békétlenséget vittek az ország lakosságába: és ime, most

Ausztriában akad egy kis, demagógokból álló párt, akadnak izgatók német birodalmi velleitásokkal, akik az egész épületet alapostul föl akarják dúlni.

Ezekből az állapotokból a kibontakozás majdnem lehetetlen s kétségtelen, hogy a fölmondásra készült monarchia előbb-utóbb részeire bomlik; és ha nálunk olyan konszolidáltak volnának az állapotok, mint a hivatalos és félhivatalos szócsövek szeretik hangoztatni, hát nekünk más teendők aligha volna, mint a pragmatika szankció alapján rálépni a perszoál unióra.

Azonban szerfölött csalatkozik az, aki abban a hitben, reménységben ringatja magát, hogy csupán odaát vannak zürzavarok s nekünk, magyaroknak nincs más teendők, mint ölbe rakott kézzel, tátott szájjal várni, hogy mikor röpül szánkba a töltött galamb.

Ezt a fogalmi zürzavart csak növelte Bánffy bárónak legutóbbi nyilatkozata, ami meglehetősen hozzájárult az ausztriai helyzet tisztázásához. Szóval éppen az ellenkezője áll annak, amit fölületes politikusok Magyarországra és az új állapotokra nézve hisznek. Lássuk csak:

A miniszterelnök nyilatkozatát ezek a strucmadár politikusok akként igyekeznek föltüntetni, mintha azok biztosítékot nyujtanának arra nézve, hogyha Ausztriával a megegyezés alkotmányos uton lehetlenné válik, Magyarország él azzal a

jogával, amelynek csak gyakorlását függesztette fel az 1867-iki kiegyezés; de a jogokat meg nem szüntette, sőt kifejezetten fentartotta. Ez lenne a helyzetnek természetes, logikai következése.

Ebben bizott az osztrák némettség is, amely ma a Rájxráthban a kisebbséget, az ellenzéket képezi. Minden korlátokat keresztülhágó parlamenti működésében ennek az elkeseredett kisebbségnek az volt a főtámasza, hogy majd midőn a 67-iki kiegyezésnek csak egy évre való meghoszabítását is osztrák részről kétségessé teszi: akkor a magyar kormány, a magyar többség élni kíván az 1867 ben is fentartott jogaival. Így vélték, hogy Magyarországnak ez az önállóságára való törekvése meg fogja rémiteni a Badeni-kormányt, hogy az osztrák ellenzéknek engedményeket adjanak és hogy így éppen az ő segélyükkel meggátolják Magyarország törekvéseit.

Bánffy b. nyilatkozata után azonban nem ez következett be. Éppen az az elkeseredett ellenzék lett konsternálva, mert kiesett a fegyver a kezéből. Most már világosan látják a küzdelem végét: hogy a provizorium kérdése miatt Badeni, hála a magyar kormány szolgálatkészségének, nem jön zavarba legkevésbé sem.

Tehát kétségtelenül már a következő napokban fel fogja adni a meddőnek ígérkező küzdelmet és igyekszik menteni, ami menthető. Így aztán Ausztriában is „al-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Heti krónika.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Egy napi fogság után megnyílt Bartha Miklós börtönének az ajtaja: ezzel a szenzációs eseménnyel kezdődött ez a hét. A király megkegyelmezett az országoshírű publicistának, a ki a toll hatalmával szoritja sarokba naponként a Bánffy-kormányt. Ez a valóban királyi kegyelem méltán keltett feltűnést az egész országban; hiszen a fogoly megett már bezáródtak börtönének ajtai és a kormány nem is tartotta alkalmasnak az időt, hogy kegyelemre terjeszse elő Bartha ügyét, kinek érdekében az egész országban folytak az aláírások a kegyelmi kérvény mellett. És nem is nyíltak volna meg a börtönajtók az elzárt publicista előtt, ha a király nem érezteti kegyelmét az elítélttel s nem rendeli el azonnali szabadonbocsátását. És így történt, hogy a kormány csak egy napig éreztethette hatalmát a kétségen kívül félelmetes ellenséggel; míg a király e kegyelmi ténye fenmarad mindig a magyar emlékezetében.

Egy napi fogság, melyből a fogoly váratlanul szabadul ki s egy másik váratlan statáriális ítélet: ez volt a hét másik szenzációs

eseménye. Bünt követett el valaki; bünt követett el, hogy mi okból, az mellékes. Elég az hozzá, hogy elkövette s felzúdult nálunk az egész közvélemény, elégtételt követelve. És mi lett az elégtétel? Összeült a statáriális bíróság s rövid uton ítélte a vétkes felett; még csak nem is védelmezte senki, cserben hagyták azok is, a kiknek védelmére, vagy vétkének enyhítésére mégis csak fel kellett volna valamit hozniok. Cserben hagyták és így lett diadala a statáriumnak, a mely illeti a Rózsa Sándorok idejébe, de most már nagyon is kiáltó anachronizmus. Hja, így van az. Egyszer botlik az ember; ha a sötétben követi el a botlást, még lehet takargatni a bűnét, de ha világosan botlik: ugyan van-e valaki, a ki védelmére kell; főképp, ha a saját bőrre ment ez a botlás s a saját karát kell elkerülnie a bűnös azonnal való megbüntetésével?!

Egyfelől a tény; másfelől az árny. Még jó, hogy a hét bevezető napjai elég mozgalmak voltak, hogy elfeledtessék azt az árnyat. Nem is beszélt róla másnap már senki, hanem mindenki a városatyák határozatára volt kíváncsi, hogy mi lesz a villamos vasutal? Hát bizony melegük is volt a városatyáknak az e heti közgyűlésen. A mi már évek óta nem történt meg, most megtörtént velük, hogy másfél napig kellett tanácskozniok a város ügyei felett. S csak most látták, hogy milyen terhes a városatyaság; most tudták, hogy nem

lehet mindent elintézni egy rövid délelőtt, de kell néha hosszabb ideig is tanácskozni a város dolgai felett s a városatyának nemcsak a tizóraját kell feláldozni a közügyekért, de a délutáni alvását is s még a vacsora előtti sétától is elesik, ha lelkiismeretesen akarja teljesíteni városatyai kötelességét. És mindehhez járul, hogy még egy félnapot ismét elvonnak a közügyek az életéből s annyira teleargumentálják a fejét a közgyűlésen, hogy egy hétig is csak úgy zúg bele.

De minden rossz véget ér s így véget ért a másténapos közgyűlés is. S a vége az lett, hogy megszavazták a villamost is a király-utcán s ezzel kimondták a halálát a király-utcai korzónak, melynek becsülete miatt éppen akkor hajtották végre a statárium ítéletét is. A rehabilitált korzó hát tiszteletben élheti le hátralevő napjait a király-utcán, miglen elkövetkezik az ő életének is a vége, ami ellen csak ideig-óráig ha tud védekezni más klíma felkeresésével. Mert hiába, olyan szép, olyan elegáns korzó sehol sem lesz, mint a király-utcán és bárhová hurcolják is onnan, mindig visszatér oda s végre is csendesen kifog mulni.

Elmulást regélő, sápadt, ködös őszben mondták ki a halálát is. Már ez az őszi idő is a végét járja; a meteorologusok éjjeli fagyról is regélnek néha, a köd meg olyan sűrű reggelenként, hogy vágni lehetne. Levél alig

„**alkotmányos uton**“ keresztül megy a provizorium s Bánffy b. továbbra is csinálhatja idehaza kis játékeit.

A dolgok illetően fejlődéséből csak azt látjuk, hogy a kormány elszalasztotta a mostani kedvező alkalmat, hogy Magyarországnak az 1867-iki kiegyezésben lekötött jogait felszabadítsa és érvényesítse. Pedig ha igazán magyar vér keringett volna Bánffy és társai ereiben, úgy ezt megcselekedhette volna éppen Ausztria segítségével.

Csak h'u ábránd tehát, hogy nem lesz provizorium; mert mégha ez meg is bukna oda át, a közös ügyek megmaradnának; mert hát éppen az ezek mellett való szívós kitartás tartja Bánffy bárót a bársonyszékben. Legfeljebb úgy leszünk vele, hogy alkotmányrevízió címén, amely Lajthán innen és Lajthán túl bekövetkezik, a kutya megmarad, csak a nyakravalója változik.

A királyi szobrok az iskolában.

A pécsi főgimnázium igazgatósága ma délelőtt iskolai ünnepélyt rendezett abból az alkalomból, hogy ő felsége leiratát a tiz szobor tárgyában kellőleg megmagyarázza az ifjuságnak s ekként is növelje benne a hazafias érzelmeket.

Az ünnepség isteni tisztelettel vette kezdetét, melyen az egész tanuló ifjuság részt vett tanárai vezetése alatt. A misét *Prácer* Albert mondotta, melyen az ifjuság énekelt négy szólamú régi egyházi dalokat.

A templomból az ifjuság a gimnázium nagy termébe vonult, ahol az ünnepség bevezetésül zenekísérettel elénekelt a himnuszt.

Ezután Nagy Benjámin dr. a következő lelkes hangú beszédet tartotta:

»Tudjátok-e, kedves ifjak, az örömhirt, mely bennünket ma egybehitt? Nem veszitek észre, elhallgatnak a régi kor szomorú, bánatos nótái, a király dicséretét zengik mindenütt, mert a király a mienk? Elnémulnak a múlt századi »sirva-vigadó« magyar énekek, mert mindenkit megragad az igazság ereje: a király megbecsüli multunk hagyományait, nagyjaink emlékét megörökíti, nekik szobrot emel.

van már a fákon, a mi sárga, hervadt ne lenne és a Mecsekről nem enyhe szellő, de csipős hideg szél vágódik az emberek arcába. Hiába, jön a tél, mikor beszorulunk a városba s vége lesz a kirándulásoknak. Derék *polgári biciklistáink* is megtartották hát utolsó ezidei versenyüket és bicikliztek Villányra, örvendetesen konstatálva ama tény, hogy már a **kutya** sem haragszanak a **kerékpárosra** s nincs hát mitől félnie a biciklistának, a kit nem kergetnek meg vasvillára kapott parasztok, mint ezelőtt pár évvel tették. A kirándulásoknak pedig lejárván az idejük, a kávéházakba szorul a publikum, melyek talán szűkek is lesznek befogadásukra. Node azért támad fel az »Európa« hamvaiból a »Pannónia«-kávéház s azért nyílik meg egy új is, a Zrinyi, hogy legyen hová meghuzódnok az embereknek. A *Zrinyi-kávéház* főképp missziót is teljesít; fel-emeli a kor színvonalára a szigeti külvárost, mely eddig messze mögötte volt a budainak. Hiszen ott a »Hét fejedelem«, meg a »magyar király« enyhet nyújtott a polgároknak, de a szigetkülváros egyetlen aziluma a Cserta bormérése volt, a hol ugyan kitünő bort mérnek, de se nem billárdoznak, se kasziros kisasszony nem mosolyog a vendégekre. Node most már lesz kávéháza is a szigeti külvárosnak s így méltán megérdemli a helyet a kor színvonalán.

Ugy is kell, hogy haladjunk. Akkor majd gyakrabban felkeresnek bennünket nevezetes

Szeptember 25. E napon jelenik meg a királyi kézirat, szélesebb szárnyakon száll szanaszét, a csodás jelenetnek hirtelen száll városokon, falvakon keresztül, folyókon és hegyeken át, visszahangzik a hármass bérce.

(Itt fölolvasta a királyi kéziratot egész terjedelmében.)

Kiknek állit szobrot a koronás király? Csodálatos, de igaz! Szent István szelleme támad fel újra, szent István méltó utódja köti lelkünkre az ő Parainesis vezérlő eszméit. Int az idő, nemzetem, kelj fel a puhaság párnájáról, ápd a keresztény hitet, támogasd annak buzgó szolgálait, tiszteld meg a világi vitézeket, az alkotmányt, a törvényeket, az ősi szokásokat fel ne add soha, becsüld meg a műveltséget, még ha idegenből szakad is hozzád, mert enélkül ez ország gyarló és törékeny!

Képzetelem visszazsál a multba. Látom, mint remeg, aggódik halálos ágyán első királyunk és feltű kereszténységben még gyöngy országát az előrelátható viharoktól. Im, alig temetik el a szent királyt, már kitör a vihar, a kelő nap első sugarára, a források fejénél kigyul a pogány oltárok áldozati tüze. A táltos szügyön szurja a hófehér mént . . . megszúr, megsebez vele minket is, mert halálra keresik a királyi nevelőt, az olasz műveltségű agg Gellértet is, vére szomjazva, a budai révnél átküldik őt a kereszténység ősi vértanui közé. Vérenek illata felszáll az égbe, nem boszút, engesztelést kér megtévedt népünkre.

A lenyugvó nap utolsó sugarára az oltár áldozati tüze újra kialszik, a vallási vihar is elcsendesül, jaj, de nem örökre! Ki az ott hat század után a messze távolban! A szikár test büszke főt hordoz, dus hajzat, tömött bajusz, spanyol módra nyirt szakál köríti arcát, magas, nyílt homloka, mintha el-mélkednék, gondokba merül, fényes szemei villognak, összeszorított ajkai erős akaratra mutatnak, ajakáról mézédeseen folyik a szó, a nép embere, a tömegek nyelvén nemzeti nyelvünkön beszél. Majd a tollat forgatja kezében, épen a Kalauzt írja, polemikus fejtegetéseit bihari földijeinek egyszerű eszejárásához alkalmazza. Emléked, Pázmány, ma is él e népben, te térítéd vissza az egész főnemeséget igaz hitedre, édes hazánkban »szóval és tollal« te vagy a római egyház második megalapítója!

Int az idő nemzetem, kelj fel a puhaság párnájáról, ápd a keresztény hitet, támogasd

vendégek is s nem esik ünnepélyszámba még az is, hogy ha családi látogatásra jönnek híres vendégek hozzánk. A mint itt járt a héten két püspök is. S a mennyire örültünk az ő jöttüknek, olyannyira elkedvetlenített az a körülmény, hogy a mi püspöki palotánk még most isüresen áll s pécsi püspök még mindig nincs.

Lám, Budapesten már betöltötték néhai való jó Ráth Károly örökét. Megválasztották főpolgármesterré Márkus Józsefet, a ki — mig elődje nagy bajuszával, addig ő — dus szakállával tünik ki, de e különbség dacára is bizonyára hamar elsajátítja a legtöbb polgármesteri teendőt, hogy tósztokban éltesen mindenkit az — emberi kor legvégső határáig!

Ezt a legvégső határt, az *osztrák parlament* botrányainak élete — úgy látszik — még mindig nem érte el. Az osztrák honatyák még egyre veszekednek úgy, hogy már az elnökük, Kathrein is megugrott előlük. Hogyan is nem tudnak példát venni a mi parlamentünkről, a melynek életénél nincs gyöngyebb élete a világ egyetlen állami faktorának sem. Lám a mi *képviselőházunk* e héten megszavazta az indemnitást s ráijesztett Bánffyval az osztrákra — mint a férj a házsártos feleségre, hogy ha meg nem javul: következik az ágytól, asztaltól való elválás. S a mint ez a ráijesztés megtörtént: a képviselő-

annak buzgó szolgálait, tiszteld meg a világi vitézeket is . . . hangzik újra felém az ő szózat. Egygyé olvad régen a magyarban a templom és vár képe, várból a templomba, templomból a vár alá vonulnak. Hittel a szívükben, karddal a kezükben mennek a keresztény hősök a pogány török ellen. Elhagyva a várat, megy a török réme, nagy Hunyady János. Egész testét, lovát vaspáncél borítja, sörényes sisakja messziről tündöklök, csikorogtatja fogát, ragyog a két szeme, törhetetlen harag évődik szívében. Hangja, mint a riadó kürt szava, mértföldre elharsog, a pogánynak erre megroskad a térde, megrendül a lelke, futnak a törökök tova a síkságon, Szebentől-Belgrádig, mintha szárnyuk volna. Hat híres csatában ellenségnek vére áztatja földünket, vér festi pirosra Dunánkat, Tiszánkat, . . . véres könnyecskéket hullat a magyarnak szeméből a belgrádi hősnek pestises halála.

Elporhadt tán, Hunyady, már tested, de századok multán is feltámad hívó és harcias szellemed! Ki ne lelkesednék, ki nem esnék lázba, olvasva a csodát, mit művelt a magyar Sziget vára alatt? Hittel a szívében, karddal a kezében újra megy a török réme, a hős Zrinyi Miklós, török ellenébe. Erős kezeivel megnyitja a kaput, majd előrohan, oda dobja kincsét, oda veti mellét a szörnyü ozmánának. Első volt békében, legyen hát első a csatában és

»Itt fegyver fegyverrel találkozik össze,
Vitéz is vitézzel kapcsolódik közbe,
Vér, jajgatás és por megy égben keverve,
Török dárda, kopja, szablya elegyedve . . .«

Megtörök egyuttal Zrinyinek ereje, megsebzett testétől elválk ép lelke és leszáll az égből az angyalok serege, hogy fölvigye az égbe.

Fölviszik az égbe, hol elébe sietnek a régi magyar hősök, elébe sietnek Erdély imént elhunytjai. Kéz a kézbe kerül, kar karba fonódik, mert ott mindenben egyeznek, kik itt a földön egymást félreértve egyet nem értettek. Erdély elhunytjai? Nálatok is harc van? Föl-fölzajlanak ott is a kornak átkos összeütközései? Harcotok nem egy, csak kapcsolatos a felekezéssel! Az alkotmányt, a törvényeket, az ősi szokásokat véditek mindhalálig és István intelméhez hiven nem adjátok fel soha, inkább a nemzettest izekre szakad!

»Bus szívem elfogul, köny fakad szemembe,
Midőn Magyarország sorsa jut eszembe,
Nem tudok gondolni szép hazám multjára,
Hogy meg ne induljon könnyeimnek árja.«

urak legott pihenni mentek és most pihennek egészen a jövő hét közepéig. Ilyen gyöngy-élete lehetne az osztrák parlamentnek, ha ott is olyan engedelmes jó gyerek lenne a többség, mint Bánffy többsége!

Elérkezett különben az őszi csillaghullás ideje is. Rendes katonák örülnek ennek a csillaghullásnak; de az idén nem volt nagy az örömk. Gyéren hulltak a csillagok; bizonyára azért, hogy maradjon csillag azok waffenrockjára is, a kik ujévre várják a hulló csillagokat.

S mikor a csillagok hullanak le a waffenrockokra is, akkor hordják szét Budapesten egy híres katonai fészék köveit. Az Új-épület ez, melyet *Nájgebájde* név alatt ismer a magyar. Hajh, nemcsak ismer, de szomoruan emleget is s bár köveit szertehordták e héten, a neve mégis kitörülhetetlenül bele lesz írva — fekete betűkkel — a históriába. s utána jön majd a többi . . . a citadella, a Károly-kaszárnya és Hentzi szobra s lassan-lassan tiszta lesz a levegő odafönt, hazánk szép fővárosában s beteljesedik Apponyi szózata — *hajnalodik*.

Igen, hajnalodik. E héten is itt volt a király h'u magyarjai között. S mintha az idő is ünnepelné őt közöttünk, verőfényes őszi napok járnak s a királyi Nimród ha le-lenéz a gödöllői vadásba, vadászlélekre a legjobban ható pompás idő fogadja, a mikor öröm

Magyar vért ont a magyar kard, honfira fenekedik a honfi. A Duna is másfél századon át a pusztítás jeléül merő iszapot hengerget medrében és az egykor buja mezőkön gyom, dudva, életlő gaz tenyészik. Hova jut a magyar? Nem találja, nem leli honját a hazában, mert nincsen alkotmánya. Vagy lesz még e halálból újra feltámadás? — Bocskay, majd Bethlen Gábor erdélyi fejedelmek támasztják fel a tespedő nemzetet, keltik újra életre. A hol finomabban, hol durvábban sértő bécsi udvarnál győzelmeikkel csikarnak ki jobb állapotokat. Udvarukban huzódik meg a magyar nyelv, ott keres menedéket a magyar műveltség. Dicsőségüket, gyászukat a magyar sajtójának tekinti, szomorú balladákban, »sirva-vigadó« énekekben örökítődik meg koruk története: a kuruc és labanc kifakadó panasza, haragos gunyja.

Erdély napjai, a török dúlások és belháboruk miatt erőtk kimerül! Erdélyi fejedelem nincs többé! A kuruc és labanc a török kiűzéséért és Buda visszafoglalásáért hála-lásan a királyi család mellé tömörül. Jól esik a béke a magyar szíveknek, mint viharos idő után a tavaszi napsugár. Csakhamar a remény és aggodalom a jövőre eshetőségei miatt öröm és lelkesedésben olvadoznak fel. Mária Teréziának, az okos és szép királynőnek nyájas szava elhat a nemzet szívéhez, mellette áll gróf Pálffy János, a királyi had főparancsnoka, ki lojalitásban, királyszeretben, a magyarnak ez ősi szokásában mintaképünk lehet. Híven őrzi, keblén szorongatja királynőjének gyöngyökkel kirakott arcképét, ércalakja a bécsi Mária-Terézia szobor talapzatán ma is első a hódolók között. Mikor a vészek idején a királynő szemeibe könyök tolnak, vonaglik az ajka, akkor a főhajtó Pálffy nádor keze önkénytelenül kardja markolatára téved és nyomban kitör belőle a királyi házhoz ragaszkodó igaz magyarnak többé vissza nem fojtható érzelme »Vitam et sanguinem!«

Fegyverek villognak újra meg újra nemzeti éltünkben, a magyar karddal védi hitét, védi hazáját, ősi alkotmányát fel nem adja soha, tiszteli királyát, de nem feledi az ősz király ama intelmét sem, becsüld meg a műveltséget, még ha idegenből szakad is hozzád, mert enélkül ez ország gyarló és töredékeny! Mikor a halálmadar szerte rémesen csattogtatja szárnyát, akkor is ott lebeg a nemzet fölött a tudomány és költészet geniusa, akkor sem némulnak el a Muzsák. — Ellenei tamadása közben, mikor meginog, elbukik nádori méltósága, tollal a kezében írja a lángeszű

szarvaslesre járni, nyulat üzni, rókát kergetni. És most van általában *saint Hubertus* híveinek a legszebb évadjuk, folyik is a vadászat mindenfelé, még Baranyában is, a hol pedig annak idején ugyancsak rossz idő járt a királyi vadászatokra.

Az ősz lévén az elmélkedés, az előkészítés ideje, most jelentetik meg a szabadságharc jövő évi *ötvenedik évfordulójának* minél impozánsabb megünneplését is. Írásban és képben, egykép magasztossá akarják tenni e nevezetes évfordulót s míg a toll erejével Jókai Mór áll az egyik vállalat élén, addig a másikat az ecset hatalmával Jókai veje, *Fesztli* Árpád viszi diadalra. Ez utóbbi élő dicsőítése lesz a szabadságharcnak; az ország összes vidéke képviselve lesz ezen az apothozison s hogy a baranyai szép leányok, deli legények is ki fognak tűnni, mint kitűnt bandériumunk a millenáris diszmenetben.

Ez azonban még a jövő eseménye. A hét krónikásának nem lehet elébe vágni jóslásokkal; elég az, ha feljegyzi a most meginduló mozgalmat, mint számottevő eseményét a lefolyt hétnek. És ezzel be is záródik a hét krónikája, a mely szenzációsan indult, de bizony a végén ellaposodott.

A mint méltóztatnak is látni, óh nyájas olvasók!

Kövágó Örs

Verbőcy össze a király jogát, a nemes kiváltságát, nemzetének jussát. Könyve, a Hármaskönyv tiszteletben marad, ezt nézik a bírák, nemcsak forgatják, ettől remél a pórhiába reménylett szabadulást.

Hazai talajon, nemzeti szellemben születik meg a jog alapkönyve, mint a hogy a királyi jegyző magyar érzellemmel jegyzé be egykor a régmúlt történeteket. A kürtös Lehel, a bárdos Botond, a honfoglaló Árpád, a kalandozó magyar alakja a népmondából él a hegedősök ajkán, majd ezek nyomán a Névtelen minden tiltakozása, tudós lenézése mellett a Gesta Hungarorum-ban kel új életre. El-el-szörnyed ugyan a hazai krónikás pogány nemzete keresztény népeket fosztogató vadságán, de büszke azért a »hős kalandorokra«, kik »harcosok és lélekben erősek«, kikkel tán már Álmos ideje óta pogány létükre velük van a Szentlélek kegyelme. A hőstettekről, csatákról idegen alapon tudós készültséggel, római nyelven regét-regére sző, hogy majdan a késő utódok is kedvvel és hazafias lelkesedéssel olvassák történeti könyvét.

Hazai talajon nemzeti szellemben születik meg a jog alapkönyve, magyar érzellemmel íródik meg nemzetünk ősi történelme, hozzá még hazai nyelvünkön szólal meg a lantosok elseje, Tinódy Sebestyén. Nagy urak házából a vásáros néphez, a vásáros néptől a küzdők táborába viszi kedves lantját, hú élete párját. Szíve melegével, szókimondó ajkkal, száraz, de dallamos énekekben átkozza a viszályt, dicséri a vitét, siratja a hazát, Losoncy, Szondy, Dobó hősiességét. A főurak lenézik éltében az igénytelen történeti költőt, de mikor azok hamvait a szellők már rég szerte-szét vevék, a kis csillag, a Lantos Sebestyén a távolban még akkor is egyre ég.

Tíz viharos századnak jeléül tíz szoborral örökíti meg a király nagyjaink emlékét, kik, mint maga mondja, a nemzeti lét különböző terein kitűnnek. Csodálatos, de igaz! Szent István szelleme támad fel újra, szent István méltó utódja köti lelkünkre az ő Parainesis vezérlő eszméit, mert a koronás király megérti nemzetét, a nép pedig rajongva szereti királyát. Kiknek állít szobrot felséges királyunk? Kik itt a földön egymást félreértve sokban különböznek, de egyben mindnyájan csak egyek: a hazaszeretben. És nekünk, a félreismerő »különös« népnek nyújtja ajándékát, kiknek viharos a multunk, a jussunkat fel nem adjuk soha, kiknek hódolata a szabad ember igaz hódolata és bár sokban különbözünk, de abban mindnyájan egyezünk: a királyt tiszteljük. Sokszor sötét, gyászos volt mindenütt, de a csupa sötétségben messzire elragyog a korona fénye és felrázza a tespedő nemzetet, feléled az ősi dicsőség. E nemzet ugyanis szívből ragaszkodik a királyi szívéhez, mely benne megbizik, nagyjainak emlékét megörökíti, e nemzet szívéből fakad a 40-es évek elmélázó költőjének öröm és reménytele hangján irt üdvözlő dala. Áldd meg Isten a magyar Királyt, a magyarok seregében áldd meg őt kivált!

»A Dunának és Tiszának
Zengjen partjain,
Hármas bérceinken és az
Alföld síkjain.
Millióid seregéből
Áldd meg Isten őt,
Szóban, tettben a magyar szent
Igehirdetőt.
Nyolcszázéves koronánkat
Védelmézd fején,
Tartsd meg a szent békenapján,
Vészek idején!

Áldd meg Isten a magyar Királyt, a magyarok seregéből áldd meg őt kivált.

A nagy hatást keltő beszéd után Naegeli »király-dalát« adta elő az ifjusági énekkar *Bitter* Illés tanár vezetése alatt a töle megszokott szabadsággal. Követte ezt *Rihmer* Oszkár VIII. oszt. tanuló szép beszéde, melyben az ifjuság örömet fejtegette a szép királyi ajándék fölött. Majd *Gombos* Lajos VII. oszt.

tanuló szavalta el sikerülten az »Isten segits, királyok istene...« kezdetű költeményt s az ünnepség az ifjusági énekkar által előadott *Rákócy*-indulóval ért véget, miután az ifjak szétoszlottak, lévén a mai nap számukra iskolai szünnap.

Hirek.

Pécs, 1897. október 30.

Kegyelet.

Hétfőn este fényárba öltözik a halottak csendes hazája s halottak estéjén pár órára megélnékné a temetők s az élők kimennek a holtak közé, áldozni az azok iránt érzett kegyeletnek.

Lehet-e szebb, dicsérendőbb s emberie-sebb érzés, mint a kegyelet? Ez az, melynek tiszta önzetlenség, szeretet és igaz hála az alapja, mert viszonzószolgálatot nem várhat. A kegyelet a legszembeszökőbben nyilatkozik az embereknél a halottak emlékeztetének megőrzésében s ama kegyes ténykedésekben, melyeket teszünk ama halottainkért, a kiket szerettünk, vagy a kik iránt hálával tartozunk.

De szeretnünk nemcsak azokat kell, a kik közvetlenül velünk együtt éltek és halálával nemcsak azoknak tartozunk, a kiknek jótéteményeit egyénileg élveztük; de szeretnünk s tisztelnünk kell ama nagy férfiakat is, kik a haza szolgálatában oly nagy és nemes dolgokat miveltek, melyek hálára kötelezik a nemzet minden fiát s a jövő ivadékot is. Eme megfontolásból fakad a nemzetnek ama szent kegyelete, mely nagyjainak szobrot, emlékeket állít; ez épít azok számára mauzoleumokat és pantheonokat s ez érzelem vezeti a nemzetet évenként legalább egyszer nagyférfiainak sírjához, hogy ott meggyujtsa az emlékezet fáklyáját s a jövő nemzedék épülésére felsorolja a nagy halottak érdemeit, melyekért az érdem jelvényét — a koszorút — helyezi azok sírjára.

De nemcsak a nemzetnek, hanem minden városnak, sőt minden falunak is vannak oly halottjai, kik életükben ama város, falu népének boldogsága, jóléte megalapításának szolgálatában állottak, avagy a kik kegyes alapítványok által tettek a köznek jótékony-ságot. Az ily férfiak neveit épen úgy nem szabad az illető város, vagy falunak elteletteni, mint a nemzet nem feledkezik meg az ő nagyjairól. S hogy nem feledkezik meg, de emlékeket tiszteli s kegyeletben tartja, azt az által nyilvánítja ki, hogy azok sírjait, — ha már a rokonok nem tehetnék, — nem engedi bedőlni, besüppedni s évenként halottak napján emlékükné tiszteletére sírjukra fáklyát gyujt s ráhelyezi arra az érdem koszoruját.

Ilyen gondozás mindenütt kívánatos volna. Nem pompás koszorukat kívánunk mi nevesebb, érdemesebb halottjaink sírjára tenni, sem drága kandelaberekkel világítani; de óhajtjuk, hogy sírjukat tartsák rendben s halottak napján ne hanyag gyertyát égessenek el sírjaikon s tegyenek azokra egy-egy koszorút. Nem a pompa, nem a fény az, mi a kegyelet kifejezője, de maga a tény. A szegény, ki egy gyertyát gyujtott kedvese sírja fölé, épen úgy élt halottja emlékének, mint a gazdag, ki tündérkertté varázsolja kedveseinek sírhelyét.

Halottak estéje közeledik. A kinek hozzá tartozója él a földön és teheti, felkeresi sírját és lerojja azon a kegyelet adóját. Adjuk meg hát a kegyelet adóját nagyjainknak is; adjuk meg mindazoknak, a kik nemcsak a haza, de egy vidék, egy város vagy egy község érdekében éltek és munkálkodtak.

Csak így lesz halottak estéje szép; csak így lesz az akkor megnyilatkozó kegyelet fel-emelő és magasztos...

Mert gyáva nép feledhet csak régi nagyságokat és elfajult korcs hős elődöket!

Napirend 1897. október 31-én és november 1-én és 2-án.

Naptár: vasárnap, október 31. — Róm. kath.: Lucilla. — Prot.: Reform. ünnepe. — Görög-kel. (okt. 19.) Várusz. — Zsidó: Marcheswan 5. — Nap kél 6 óra 28 perckor; nyugszik 4 óra 26 perckor. — Hold kél éjjel 36 perckor; nyugszik 9 óra 29 perckor este. — Hétfő, nov. 1. — Róm. kath.: Mindszentek ünnepe — Prot.: Mindszent. — Görög-kel. (okt. 20.) Artémusz. — Zsidó: Scheni Uj. — Nap kél 6 óra 30 perckor; nyugszik 4 óra 25 perckor. — Hold kél éjjel 1 óra 5 perckor; nyugszik este 10 óra 47 perckor. Hold első negyede 3 óra 37 perckor délután. — Kedd, nov. 2. — Róm. kath.: Halottak n. — Prot.: Viktorin. — Görög-kel. (okt. 21.) Hiláron. — Zsidó: Marcheswan 7. — Nap kél 6 óra 32 perckor; nyugszik 4 óra 23 perckor. — Hold kél éjjel 1 óra 28 perckor; nyugszik éjjelkor.

Időjárás: hőmérséklet 1 Celsius fok meleg; légnyomás 754. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzései szerint változás nem várható.

Utóellenőrzési szemle a Frigyes-laktanyában d. e. 9 órakor kedden.

Színház: vasárnap d. u. 3 órakor »Molnár és gyermekek«; este 7 órakor »Trilby«. Hétfőn este fél 8 órakor »Fehő Klári.« Kedden este »Gabi-villa.«

— **(Kettős ünnep.)** Mindenszentek ünnepe ez évben hétfőre esvén, kettős ünnepünk lesz holnap és holnapután. A kettős ünnepen, ha az idő kedvez, bizonyára nagy lesz a népforgalom az utcákon, hiszen a közeledő tél zordon, unalmas szaka nemsokára beszorítja az embereket a szobákba; legfeljebb ha ezen a kettős ünnepen lesz még kedvező az idő az ünnepi sétáknak és kirándulásoknak. Mindenszentek ünnepén városunk templomaiban mindenütt ünnepies istentiszteleteket tartanak s a székesegyházban délelőtt 9 órakor lesz az ünnepi nagymise s utána szentbeszéd.

— **(Katonai hírek.)** Homann Miklós dr., az 52-ik gyalogezred ezredorvosa Klagenfurtba helyeztetett át az ottani 7-ik gyalogezredhez s helyébe Rold Frigyes dr. főorvos jön a budapesti helyőrségi kórháztól. Továbbá Bünsdorf Frigyes, az 52-ik gyalogezred főhadnagya, századosi ranggal a marosvásárhelyi 62-ik gyalogezredhez, Pusch Károly 12-ik gyalogezredbeli főhadnagy századosi ranggal a 44-ik gyalogezredhez helyeztetett át. Gross Viktor dr., 44-ik gyalogezredbeli főorvos, ezredorvossá lett előléptetve; Desero Angelo, Kleindin Imre, Plaichinger József és lovag Strasser Lajos tiszthelyettesek pedig hadnagyokká. Az 52-ik gyalogezredben hadnagyokká léptek elő Fellner Rezső, Woth Károly, Vályi Nagy Frigyes, Vuics Sándor és Bandnik Emil, volt tiszthelyettesek. A lovaglótanfolyam tisztjelöltjei közül hadnagyok lettek Szánthó László, Madarász Bodog, Szenha Pál, Antos Géza és Berzsényi István. Végül Brillmayer Philibert 44-ik gyalogezredbeli főhadnagy számvevő százados-számvevővé lépett elő.

— **(Eljegyzés.)** Horváth József Géza m. kir. csendőr-örvezető B.-Sellyén eljegyezte Mutschenbacher Rózat Szegzárdról. Az egybekelési ünnepély f. é. nov. 21-én a szegzárdi belvárosi r. kath. templomban fog megtartatni.

— **(Pótvásár.)** Nagyarsányon november 2-án, kedden, pótvásárt tartanak az elmaradt rendes őszi vásár helyett.

— **(Halottak emléke.)** A késő őszi virágai ma mind a piacra költöztek — koszoruk alakjában. A halottak napja közeledvén, mindenki, kinek kedves halottja van, koszorút vesz, hogy kivigye hétfőn a temetőbe. A kereskedések kirakataiba is a gyász költözött s szebbnél szebb koszorúk, kandeláberek és gyertyák csoportja hirdeti, hogy a halottak emléknapja itt van a küszöbön. És hétfőn este

a temetők szomorú világa csillogó fényárba öltözik; koszorúk tömege, lobogó kegyeletlángok világa lesz látható mindenfelé s áldozni fognak az élők a holtak országában a halottak emlékének.

— **(A Dunába fult.)** Kis-Köszegen a Duna szabályozási munkánál alkalmazott Kedves János nevű munkás f. hó 26-án fél 11 órakor kereszthálójával halászatott, miközben véletlenül a Dunába esett és mert uszni nem tudott, belefuladt. Hulláját csak délután 3—4 óra között fogták ki.

— **(A »Budapesti Hírlap« alapos értesülései Pécsről.)** Igazán boszantó az a felületesség, a melylyel némely levelező a lapokat felültetni szokta. Ilyen levelezőknek egy diszpéndiát fogta meg, úgy látszik, a »Budapesti Hírlap«, a ki a pécsi dolgokról olyan fantasztikus tudósításokkal látja el, a melyek éppen nem válnak előnyére ennek a nálunk igen elterjedt lapnak. A minap már rámutattunk »a baranyai nábob«, Szily bukásáról szóló közlemény ferditéseire, tegnapi számában pedig a legutóbbi városi közgyűlésről hoz a B. H. olyan tudósítást, hogy nem tudja az ember, nevéssen vagy boszankodjék-e rajta. Először is teljes tíz évvel hosszabbítja meg az érdemes tudósító a villamos vasut koncesszióját, a mennyiben a 70 éves koncessziót 80 évre szólónak mondja s a vonal irányát olyan összevisszaságban vezeti, mintha városunk topografiai viszonyairól halvány fogalma sem lenne. Letárgyaltatja továbbá a közgyűléssel a költségvetést, pedig erről szó sem volt, mert ott bizony nem a költségvetést, hanem a múlt évi zárszámadást tárgyalták. Legpiramidálisabb ferditése azonban az, hogy a színügyi bizottság előterjesztésére elhatározta a közgyűlés, miszerint »a város a vidéki színészet rendezése alkalmából 150 ezer forintot vegyen föl e célra költségvetésébe.« A színügyi bizottság előterjesztése s az ennek megfelelő határozat tudvalevőleg az volt, hogy mivel a kormány a vidéki színészet segélyezésére nagyobb összeget (a polgármester szerint 150.000 frtot) szándékozik fölvenni az államköltségvetésbe, folyamodjunk a kormányhoz, hogy a pécsi színészetnek is juttasson ebből olyan összeget, a mely ennek itteni állandósításához szükséges. Hogy valaki ebből a határozatból azt süssé ki, amit a B. H. levelezője, hogy t. i. Pécs város vesz fel e célra 150 ezer frtot költségvetésébe, ahhoz csakugyan már nem is felületesség, hanem valóságos bárgyuság szükséges.

— **(Tolvaj vándorlegény.)** Barcsan a betörések és lopások most, ugylátszik, napirenden vannak; nem régiben is hogy ottani levelezőnk két nagyobbszabásu betörésről értesített bennünket s ime ma már újabb esetről veszünk hírt. Hjah! nem hiába közeledik a tél az ő zordonságával; nehezebbé válik a megélhetés lehetősége; a munka is megszűnik s így nem csuda, ha egyik-másik rosszlelkű ember a lopásra adja magát, hogy életét továbbra is fentartsa. Szomorú egy módja ugyan a megélhetésnek, de hiába, ilyennek is kell lenni. A barcsi főúton van Greitner volt regálébérlői alkalmazottnak egy kisebbszerű korcsmája, a hová a hazafelé járó napszámos nép szokta keservesen megszerzett néhány fillérjét elhordani; ennek a padlásán volt az elmúlt napokban száradás céljából egy csomó rubanemű felterítve. Másnap, mikor a ruhát le akarták hordani, kétségbeesetten vették észre a házbéliek, hogy biz az onnan mind egy szálíg hiányzik. Kétségbeesésük azonban nem használt s így nem maradt egyéb hátra, mint az esetet sietve feljelenteni a közelben lakó csendőrségnek. Ezek azonnal neki is indultak a nyomozásnak, a minek eddigi eredménye csak annyi volt, hogy konstatálni tud-

tak, miszerint a kora hajnalban induló somogy-szobbi helyiérdekű vonattal egy vándorlegény féle, egy jó nagy és a vasuti pénztárnoknak ezért fel is tűnt csomaggal utazott el, még pedig Lábodra, mivel jegyet odáig váltott. Természetesen azonnal utána ment a csendőrség, de Lábodon eredménytelenül járt, mivel a furfangos tolvaj túljárt az üldözők eszén — jókora előnye is volt — miután Lábodon leszállt ugyan, de csak azért, hogy újra jegyet váltson Szobba felé. A nyomozás ennek következtében most már nagyobb terjedelemben lett elrendelve és hacsak különös furfangos módon újra ki nem vágja magát az üldözött, reméljük, hogy minél hamarabb kézre is kerül.

— **(Egy kis csillagászat.)** Holnapután ránk köszönt az őszi hava, november. E hónap 20-án délután egy órakor lép a nap a Nyilas jegyébe, a mi az őszi végét jelenti. A nap hossza e hónapban különben 1 óra 13 perccel fog s a hó végén 8 óra 42 percnél tartam s míg elsején 6 óra 30 perckor kel fel a nap s 4 óra 25 perckor nyugszik le; addig a hónap utolsó napján 7 óra 12 perckor kel s 3 óra 54 perckor nyugszik. A hold változásai a következők: első negyed 1-én délután 3 óra 37 perckor lesz; holdtölte 9-én délelőtt 10 óra 50 perckor; utolsó negyed 17-én délután 3 óra 2 perckor és újhold 24-én délelőtt 10 óra 20 perckor. Hold a földtávolbau 11-én délelőtt 11 órakor lesz; a földközéltben pedig 24-én délután 4 órakor.

— **(Rémes jelenet az állatseregletben.)** Kocka Antalnak a Buza-téren levő állatseregletében tegnap este rémes jelenet folyt le. A nyolc órakor kezdődő esti előadáson a tizenhat éves, csinos állatszelistő, Kocka Emilia, szokásos mutatványát végezte két oroszlánal és egy tigrissel, a mely másfél éves, ott született az állatseregletben és a sereglet nevelése. A mutatvány végeztével, a két oroszlánat egy másik ketrecbe terelték s miss Emilia feljűk, úgy a tigris felé is háttal állva várta, míg a szomszédos ketrecből a leopárdot beeresztik. E pillanatban a tigris hatulról reá ugrott és a földre teperte, bele-mélyesztve vállába és combjába karmait. A leány rémulve sikoltott segítségért s egyik fivére Kocka Vencel nyomban be is ugrott a ketrecbe és vasruddal kezdte leverni róla a dühös fenevadat. Az el is engedte a leányt, de most a husz éves fiúnak esett neki és le-teperte a földre. Már-már marcangolni akarta, mikor az idősebb Kocka Ferenc is beugrott a ketrecbe, de az szűk lévén, a két ember nem tudott a megbőszült állattal boldogulni s mire elverhették magukról, mindkettőről csurgott a vér. A rémes jelenet hatása alatt a közönség sikongva futott szét és a rendőrséget is azonnal értesítették az esetről. Ludvig Ferenc dr. kerületi orvos és Kovács Antal ügyeletes rendőrbiztos azonnal kisérték az állatseregletbe s az orvos mindenképp előt a megsérült leány sebért kötözte be. Természetesen, az állatszelistők kicsinyelték az esetet s az első orvosi segély után nyugodtagnak akartak látszani, de bizony a két Kocka-testvér sérülése oly súlyos, hogy ma reggel be kellett menniök a városi közkórházba, a hol most ápolás alatt vannak. Hogy mi idézhette elő a tigris felbőszülését, arra nézve legbiztosabb ok az, hogy miss Emilia más öltözetben ment be a ketrecbe, mint szokott. Ezelőtt rendszerint vörös szoknya volt rajta; de épen tegnap egy kékszinű új öltözetet kapott s azt vette fel a mutatvány alkalmára. A mutatvány le is folyt szépen, de mikor a leopárdot várva háttal állt a tigrisnek, az az ismeretlen öltözet láttára idegent sejtett benne és ettől feldühödve ugrott reá. S hogy súlyosabban össze nem marcangolta, azt csak

fivéreinek köszönheti, kik saját maguk veszélyeztetésével mentették ki a vérszomjas fenévad karmai közül.

— **(Szünik a sertésvész.)** A sertésvész, mely két év óta tizedeli megyénkben a sertésállományt, végre szünőfélben van. Mint legujabban értesülünk, csak öt községben fordulnak még elő szörványosan a sertések között megbetegedések s így a jövő hó közepén már ki lehet mondani a vész megszűnését és megyénket hivatalosan is sertésvészmentes területnek lehet nyilvánítani. A mi örvendetes esemény lesz gazdaközönségünkre nézve, mert bizony a két év óta uralkodó sertésvész óriási károkat okozott.

— **(A Reformáció emléke.)** Holnap, október 31-én ünnepelik a reformátusok a reformáció emlékét. E napon az ország minden református templomában ünnepélyes istentisztelet és hitszónoklat lesz, így a pécsi reform. imaházban is. Az ünnepies istentisztelet d. e. 9 óakor kezdődik.

— **(A vincellériskola megnyitása.)** A pécsvárosi vincellériskolában a téli tanfolyamra véget érven a beiratások, az iskolát hétfőn délelőtt 9 óakor nyitják meg ünnepélyesen s a tanfolyam november hó 2-án veszi kezdetét.

— **(Utóellenőrzési szemlék.)** A közös hadsereg tartalékosai számára, kik a főellenőrzési szemlén nem jelentek meg, utóellenőrzési szemlét tartanak. Az utóellenőrzési szemle kedden kezdődik és szombaton ér véget s mindenkor délelőtt 9 óakor veszi kezdetét a Frigyes-laktanyában.

— **(Baleset.)** Szegény ember sorsa a baleset. Elmegy munkára reggel, hogy megszerezze a napi élelemre valót magának és családjának s hazaviszik pár óra múlva véres fejjel, összetört tagokkal. Mostanában nálunk csaknem mindennaposakká lettek a munkások balesetei s hogy a hét utolsó napja se muljék el e nélkül, ma is történt baleset. Szerencsére ez nem olyan súlyos, mint az ezelőttiek, mégis elég azonban arra, hogy a kit ért, azt napokig elvonja a kenyérkereső munkától. Kis Pál napszámos a mai baleset áldozata; fahordás közben érte a baj egyik fakereskedés telepén. A felhalmozott farakás lezuhant, mikor ő a tövében tett-vett valamit és bizony a szegény ember elkabult a ráhulló nagy fahasábok ütésétől és kezén, meg fején sérült meg súlyosan.

— **(Megcsipett mákvirág.)** Földi Ádámné, patacsi lakosnő, ma délelőtt bentjárva a piacon, bevásárlásai közben azt vette észre, hogy idegen kéz kotorász a zsebében. Természetesen azonnal odakapott a zsebéhez és ép akkor fogta meg az idegen kezét, mikor öt frtot tartalmazó pénztárcáját ki akarta venni. Az idegen kéz tulajdonosa egy fiatal, vizenöt éves gyerek, akit nyomban pártfogásába vett egy rendőr és bekísért a városházára. A megcsipett mákvirág azonban ismeretlen rendőrségünk előtt; nem is idevaló, de nem akarja megmondani se a nevét, se az illetőségi helyét. Bizonyára valami szökevény csavargó s más bűn is terheli a lelkét, a miért jobbnak látja az ismeretlenség homályában maradni.

— **(Ismeretlen káros.)** Mivel mindig csak ismeretlen tettesek szerepelnek a tolvajvilágban, most az egyszer kivételesen ismeretlen károsról lesz szó. Itt sincs ugyan meg a tettes sem, de egyelőre csak a káros keresztek, mert bizonyára úgy lopták el valakitől azt a csomó ruhaneműt, a mit ma reggel találtak egy hid alatt. A ruhák nagy gonddal összehajtva, egy nagy veres kendőbe voltak kötve, lehet, azért, hogy a veres kendő feltűnő színe hamarabb szemükbe tűnjék az arra járóknak. Fel is tűnt, elő is vették a hid alól, de persze mint idegen és titokzatos leletet nem tartották meg maguknak, hanem bevitték a rendőrségre. A tolvaj, a ki ellophatta valakitől a ruhákat, nem tudott másképp szabadulni

tőlük s hogy meg ne találhassak nála, így hagyta el magától. Most az ismeretlen káros átveheti jogos tulajdonát a rendőrségen; de hogy az ismeretlen tolvajt elfogják-e valaha, az a jövő bizonytalan kérdése közé tartozik.

— **(Hirtelen halál.)** Hajdu Sámuel, 72 éves háziszolga, a Makár-utca 71. szám alatti lakásán ma délután 2 órakor hirtelen rosszul lett s mielőtt segíthettek volna rajta, meghalt. A rendőrség részéről Ludvig Ferencc dr. tisztiorvos a hirtelen halál okául szívszélhűdést konstatált s a hullát a rendőrség kivitte a szigetikülvárosi temető halottasházába, s onnan holnap fogják eltemetni.

— **(Hurcolkodás.)** A mai ködös, hideg reggelen szokatlan képe volt az utcának. Butorokkal megrakott nagy társzékerek döcögtek az utcákon végig, jelöl, hogy érkezett ismét a szerencsétlen halandókra a hurcolkodás ideje. November elseje az őszi hurcolkodás nagy napja s mivel holnap vasárnap lesz, már ma sietnek mindenfelé a régi lakásból kihurcolkodni és az újban elhelyezkedni. A kik pedig ma nem teszik, lesz rá idejük hétfőn, meg kedden, míg aztán szerdán lecsillapulnak a hurcolkodás hullámai s a hurcolkodó emberiség nyugodt lehet a jövő május elsejéig.

— **(Az egészség ápolása)** legfőbb kötelessége minden gondolkodó embernek; arra kell irányítani minden család gondozójának figyelmét, hogy mindig készletben tartassanak oly házi szerek, melyek úgy az egészség ápolására, mint a bajok megszüntetésére alkalmasak. Ilyen Brázay Kálmán sóborszesze, mely kitűnő hatásának van általánosan elismerve fejfájás, migrain, szem-, fül- és fogfájás nátha, hurut, szakgatás, csusz, köszvény, s minden meghülés és fagyás ellen. Ezen, orvosi tekintélyek és a társadalom kiváló személyiségei által legjobb hatásának nyilvánított házi szernek nem volna szabad egy házból sem hiányoznia, hogy a keletkező bajoknál mindig kéznél legyen. Mint minden jó szer, Brázay Kálmán sóborszesze is sok utánzásra talált, de azok nem oly jók, mint a Brázay Kálmáné; aki tehát az utánzatoktól óvakodni akar, figyelje meg a Brázay üvegein levő címkét, melynek lenyomata a lapunkban közölt hirdetésben, 19. és 20. számú védjeggyel van ellátva.

— **Lapunk legközelebbi száma, a hétfőre eső Mindenszentek ünnepe miatt, kedden este jelenik meg.**

A PÉCSI NEMZETI SZÍNHÁZ jövő heti műsora:

Hétfőn, november 1-én »Felhő Klári« énekes népszimű.

Kedden, nov. 2-án »Gabi villa«, új vigjáték.

Szerdán, nov. 3-án »Becstelének«, szimű.

Csütörtökön, nov. 4-én »Tiszt urak a zár-dában«, operette.

Pénteken, nov. 5-én »Tosca«, dráma.

Szombaton, nov. 6-án »Virágcsata«, operette.

Vasárnap, nov. 6-án d. u. 3 órakor félhely-árákkal »Brankovits György«, történeti dráma, este rendes helyárákkal »Kék asszony«, operette.

Törvényszék.

§ Grósz Antal bűnpöre. Az üszöghi uradalom tulajdonosa, Grósz Antal ellen tudvalevőleg hamis eskü miatt bűnpör volt folyamatban a budapesti büntető törvényszéknél, mely ez ügyben tegnap hozott ítéletet. A törvényszék Grósz Antalt felmentette az ellene emelt vád alól, mert a panaszosnak s a tanuknak vallomásaiban nem látta az igazságnak azt az erejét, melynek segítségével vádlott ellen

marasztaló ítélet hozható lett volna. Szavahihetőségük, jellembeli erősségük nem áll minden kétségen felül s a bírói meggyőződéssel össze nem férő lett volna ilyen tanúk vallomására alapítani vádlott bűnösségét.

Az ügyész és a védő megnyugodott az ítéletben, de a panaszos képviselője az eljárás folyamán történt alaki sérelmek miatt semmisségi panaszszal, a fölmentő ítélet ellen pedig föllebbezéssel élt.

TÁVIRATOK.

— **A képviselőház ülése.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Ma délelőtt rövid ülése volt a t. Haznak, melyen Szilágyi Dezső elnök előterjesztette a főrendiház elnökének átíratát a kiegyezési és horvát provizorium és az indemnitás elfogadásáról, amely törvények ekként fölterjesztetnek szentesítés végett öfelségéhez.

— **A Reichsrathból.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Az osztrák képviselőház 36 órai folytonos ülésezés után tárgyalásait csütörtökig fölfüggesztette. Ez a német ellenzék diadala. Badeni ma délelőtt tanácskozott Abrahamovitz és Kramarz alelnökökkel az elnökválasztás és a provizorium sorsáról. Kathreint Haliban nagy ovációban részesítették, amiért lemondott a képviselőház elnökségéről, midőn a kormány a németek obstrukciójának elnyomására akarta fölhasználni. Lechert holnap Brunnbe érkeztek a németek lelkesen fogják fogadni, fáklyás zenével és bankettel ünneplik 12 órás beszédeért.

— **Hohenlohe marad.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Hohenlohe német birodalmi kancellár újlag megszilárdította állását, mert hir szerint sikerült az államminiszteriumban előterjesztéseit a katonai büntetőjavaslat kérdésében érvényre juttatni. Bajorország valószínűleg fentartja követelését, hogy külön bajor katonai főtörvényszék legyen a birodalmi katonai főtörvényszék mellett. Ezt valószínűleg a német császár sem fogja ellenezni.

— **Betörők az operaházban.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A budapesti operaház pénztárában ma reggel betörők jártak. A Wertheim-szekrényt nem tudták feltörni s csak az asztal fiókjából vittek el 150 frtot.

— **Bismarck egészsége.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Bismarck herceg szerda óta nem kocsizik ki; de a betegségéről terjesztett hírek túlzottak, csupán kissé meghűlt s félti egészségét az októberi szelektől.

Gabona-árak.

Hivatalosan feljegyeztettek Pécs szab. kir. város 1897. évi október hó 30. napján tartott hetivásárán.

Az árak métermázsánként számíttatnak.

Buza új 11.60—11.20; kétszeres új 9.20—9.—
rozs új 8.40—8.20; árpa őszi ———; tavaszi
—; új 6.60—6.30; zab tavaszi 5.90—5.70; búk-
köny ———; kukorica új 4.50—4.30; kukorica ő
—, —, széna 1.30—1.20; szalma 1.—.80—

Kínálat: erős, mintegy 800 gabona-kocsi volt a piacon.

Laptulajdonos Felelősszerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kíndó.

Hirdetések.

Kitünő hires

kártyavető

lakik: Radenich-utca 17. sz. 5. ajtó.

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel kiadóhivatalunkban.

16345. sz.
tlkv. 1897.

Arverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Sey Ernő ügyvéd által képviselt, özv. Kis Kováts Mártonné végrehajthatónak Kis Kováts János végrehajtást szenvedő ellen 135 frt tőke követelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbiróság területén lévő N.-Kozár község határában fekvő a n.-kozári 85. sz. betétben felvett I. 1—13. hrsz. ingatlanból Kis Kováts Jánost illetett $\frac{1}{3}$ részére 596 frt és a n.-kozári 86. sz. betétben felvett I. 1., 2. hrsz. 70. sz. házból ugyanazt illetett $\frac{1}{3}$ részére 257 frt becsárban Szieberth Nándor ügyvéd pécsi lakos korábbi árverési vevő ellen az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi november hó 24. napján d. e. 9 órakor Nagy-Kozár községben, a község bíró lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 59 frt 60 kr és 25 frt 70 krt készpénzben, vagy az 1881. évi november 1-én 3333. sz. alatt kelt I. M. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60 t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, a kir. törvényszék mint tlkvi hatóságnál 1897. évi október hó 8. napján.

Bogyay Pongrác
kir. tablai bíró.

H-alaku aczél patkó-sarok.

folyton éles, a legjobb styriai aczélból, koronalepes lehetetlen, biztos járás által a lovat kiméli, használatban olcsóbb, mint a közönséges patkó-sarok. Árlapok ingyen és bérmentve, kapható **KASZAB** és **BREUER** Budapest, VI., Eötvös-utca 42. patkolóanyagok és csavarárugyár és minden jobb vaskereskedésben.

Üzlethelyiség-átvétel.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy Pécssett a

vasfürdő összes helyiségeit

a fürdőkkel együtt átvettem és azokat ujonnan berendezve november hó 3-án megnyitom.

Jó ételek és italok pontos kiszolgálás mellett!

Főtörekvésem oda irányul, a n. t. vendégeim igényeit teljesen kielégíteni.

Üzletem pártolását kérve vagyok a n. é. közönségnek

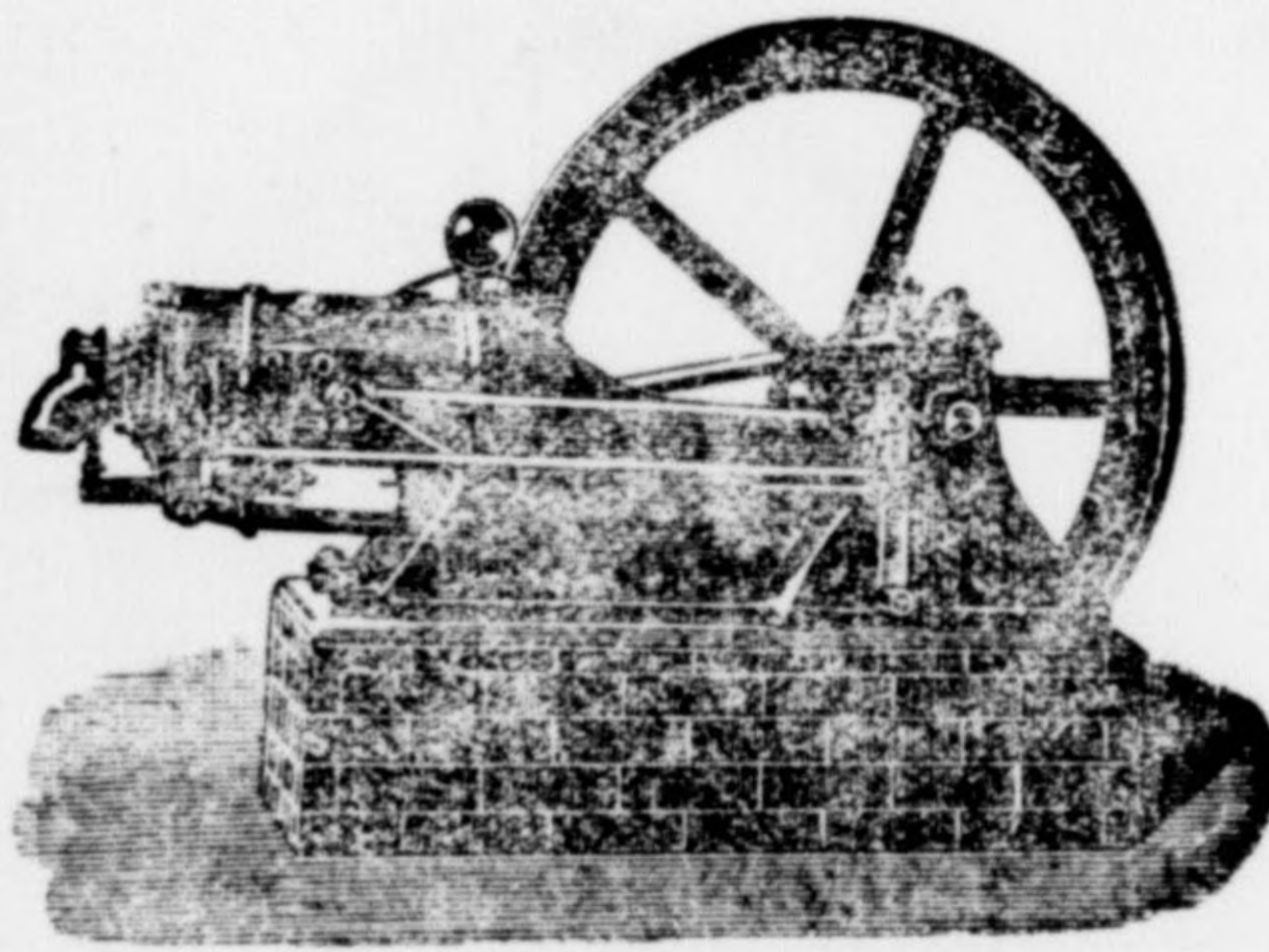
alázatos szolgálja

Ábrahám Ferencz
vendéglős.

TORONTÁLI HELYI ÉRDEKŰ VASUTAK gépgyári osztálya

Nagy-Becskerek.

Különleges gyártmányok:

Gáz-petroleum-benzin motorok és
benzin locomobilek.

Modern berendezésű vas és fémöntöde.

A gépészeti szakmába vágó mindennemű javítások szakszerű és jutányos kivitele.

Főképviseletek: Budapest, V. Kálmán-utca 16. sz.
Kolozsvár, Szentlélek-utca 4. sz.

Védjegy 19. és 20. sz.

Az általánosan ismert, jó hírnévnek örvendő s többoldalulag kitüntetett sósorszesz-készítményem — kellendőségénél fogva sok utánzásnak lévén az utóbbi időben kitéve, elhatároztam, hogy azokon címjegyeimet módosítom s arra kék nyomtatásban saját házam külső alakját veszem fel, bejegyeztetvén azt egyszersmind védjegyként a budapesti iparkamaránál.

Sósorszesz

Általánosan elismert kitünő háziszser, különösen a bedörzsölés kenő-gyuró-gyógymódnál (massage) igen jó hatása. Ajánlható egyszersmind fogtisztító szerül is, a mennyiben a fogak fényét elősegíti, a foghúst erősíti és a száj tiszta, szagtalan ízt nyer a szesz elpárolgása után, ugyszintén fejmosásra is, a hajidegek erősítésére, a fejkorpaképződés megakadályozására és annak megszüntetésére.

Egy nagy üveg ára 90, egy kis üveg ára 45 kr

BRÁZAY KÁLMÁN

Budapest, IV., Muzeum-körút 23. sz.

Kapható Pécsett: Berecz Károly, Dobszay Antal, Eizer János, Fülöp Mór, Göbel Kálmán, Hirschler M., Gyimóthy Gyula, Irgalmasok gyógytára, Kárres és Gelteh, Klemente Antal, Klobucár Mihály, Lehner János, Mauthner Mór, Mitzky Mór, Molnár János, Muldini Lukács, Nick K., Obetko Zs., Poth Vilmos, Präger János, özv. Reh Vilmosné, ifj. Rézbányai János, Schäffer Adolf, Schäffer Andor, Simon J., Sipócz István, Spitzer Ádám, Spitzer R., Spitzer Sándor fia, Weber Ferencz, Wertheimer Ch., Zsivanovits Károly.

JÓ TAKARÉKOS KONYHA

A **Maggi-féle leves-fűszer**, egyedüli a maga nemében, mely pillanat alatt minden levest és minden gyenge bouillont meglepően jó ízűvé és erőteljessé tesz, — néhány csepp elegendő. Eredeti üvegecskében 50 fillértől kezdve kapható minden csemé- és gyarmatáru- és gyógyfűszerkereskedésben. **Az eredeti üvegecskéket a Maggi-féle leves-fűszerrel olósón utána tölthetők.**

15638. sz.
tlkv. 1897.

Árverési hirdetés.

A pécsi kir. trvszék, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Sey Ernő ügyvéd által képviselt Szilák Rozália férj. Vitkovics Jánosné pécsi lakos önkéntes árverési kérelme folytán a pécsi kir. járásbíróskodás területén levő Pécs sz. k. város határaitól fekvő: a pécsi 228. sz. betétben felvett 2707/1. hrsz. kertre 47 frt, 2702/2. hrsz. emeletes és földszintes lakóházra (Batthany-utca) 15.000 frt, 2713/1. hrsz. kertre 19 frt és 2712. hrsz. lakóházra (Árpád-utca 17. sz.) 2850 frt becsárban mint kikiáltási árban a végrehajtási árverés joghatályával bíró árverést elrendelte s hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi december hó 31. napján d. e. 10 órakor a kir. törvényszék árverési helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 4 frt 90 kr., 1500 frt, 1 frt 90 kr., 285 frtot készpénzben, vagy az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényét atszolgáltatni.

Pécsett 1897. évi szeptember hó 12. napján. A kir. trvszék tlkvi hatósága.

Bogyay Pongrácz
kir. táblai bíró.

A fent közölt hivatalos árverési hirdetés szerinti bírói önkéntes árverésen eladja Szilák Rozália férj. Vitkovics Jánosné Pécsen a Báthory- és Árpád-utczákban fekvő házait.

Házat venni szándékozókra nézve különös figyelmet érdemel a

Báthory-utca 4. sz. a. ház, mely áll egy utcza emeletes és külön egy udvari földszintes lakóház, tágas udvar és kertből, összesen van benne 12 lakás, melyek tényleg évi 1340 frt bért jövedelmeznek. s ezeken kívül van még istálló és kerti ház.

Évi állami házbér adója 150 frt.

Tekintve azon körülményt, hogy ezen házon a k ö s z e g i takarékpénztárnak 40 félév alatt törlesztendő 10.000 frt kölcsönkövetelése van zálogjogilag bekebelezve, a vétel feltételeinek a legkedvezőbb tét engedni, a mennyiben vevőnek a vételárból ezen tekintélyes összegre nézve minden előleges és rendszeren költséges kölcsönművelet keresztül-ritele nélkül 40 félévi törlesztési mód áll rendelkezésére, amely évi törlesztési összeg a ház félévi bérjövödelméből bőven kikerül.

E ház az árverési határidő előtt is hasonló, esetleg kedvezőbb feltételek mellett kéz alatt megvehető a tulajdonos megbízottjánál

Dr. Sey Ernő

ügyvédnél
Széchenyi-tér 2. sz. a.

Az I. oszt. sorsjegyek ára:

1 egész frt 6.—
1 fél frt 3.—
1 negyed frt 1.50
1 nyolcad frt —.75

Ajánlatos az első 2 osztályra a sorsjegyet egyszerre megvenni.

I. és II. osztályra érvényes sorsjegyek ára:

1 egész frt 16.—
1 fél frt 8.—
1 negyed frt 4.—
1 nyolcad frt 2.—

Sorsjegyek megrendelésénél az összeg postautalvánnyal előlegesen beküldendő.

Megrendelések utánvét mellett is teljesíthetők.

MÉSZÁROS MIKLÓS

a magyar királyi osztálysorsjáték igazgatósága által kinevezett budapesti főelárusítója.

Budapest, V., Nádor-utca 5.

(Postafiókszám 237.)

Sürgőny cím: MÉSZÁROS EURÓPA BUDAPEST.

Elfogad megrendeléseket, a míg a készlet tart. az

I. m. kir. szab. osztálysorsjáték
eredeti sorsjegyeire.

A nagymélt. m. kir. kormány által engedélyezett és szabadalm. sorsjáték előnyei:

A kibocsátott sorsjegyek fele okvetlenül nyer.

100.000 sorsjegy. 50.000 nyeremény.

A legnagyobb nyeremény esetleg 1 millió korona.

A sorsjegyek teljesen adómentesek.

A sorsjegyek 1/2, 1/4 és 1/8 eredeti részletekben is kaphatók, ami lehetővé teszi azt, hogy mindenki viszonyainak megfelelő részsorsjegyet vásárolhasson.

Meghatározott hetét mellett jelentékeny a nyeremény esély; csekély összeggel nagy vagyon nyerhető.

Tájékoztatásul, a hivatalos tervezetet kívánatra bárkinek ingyen és bérmentve megküldöm.

A nyeremények hat osztályban soroltatnak ki.

Első huzás november 11.

Főnyeremények:

Legszerecsébb esetben
1,000.000
korona.

1 jutalom á 600.000

1 > 400.000
1 > 200.000
2 > 100.000
1 > 90.000
1 > 80.000
1 > 70.000
2 > 60.000
1 > 40.000
5 > 30.000
1 > 25.000
7 > 20.000
3 > 15.000
31 > 10.000
67 > 5.000
3 > 3.000
432 > 2.000
763 > 1.000
1238 > 500
90 > 300

stb. stb.

Ház eladás.

Pécsett, Szcitovszky-tér

1. számú ház

jutányos árért eladó.

Értekezhetni az ott lakó tulajdonossal.

7977. szám.

tlkv. 1897.

Árverési hirdetemény.

A dárdai kir. jbiróság, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Plesz Ádám utóajánlat tevő vörösmarti lakos végrehajthatónak, Berger Jakab vörösmarti lakos felperesnek Kling Péter elleni árv. ügyében Kling Péter vörösmarti lakos végrehajtást szenvedett ellen 200 frt tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárdai kir. jbiróság területén levő, a vörösmarti községben a 709. sz. tjkvben felvett 609 hrsz. 341. sorsz. házra 409. frt ugyanezen tjkvben felvett 2803 hrsz, ingatlanra 98 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi november hó 16. napján d. u. 2 órakor Vörösmart községben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becserének 10%-át vagyis 40 frt 90 kr, 9 frt 80 krt készpénzben, vagy az 1881: 60. t. cz. 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. 1. 3333. sz. a. kelt igazságügy miniszteri rendelet 8. §-ban kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. jbiróság mint tlkvi hatóságánál 1897. évi szept hó 9. napján.

Maurer Frigyes
kir. aljbiró.

1874. óta fennálló

Zongora-, harmonium és pianino-raktár

Goldstein J.

Pécsett, országút 56, (baltérrel szemben)

Legnagyobb választék

Zongora vont hurokkal
ongora kereszt hurokkal
ongora öntött kerettel
ongora vashangolókkal
ongora kereszt hangfogókkal
ongora viszhangszeleppel.

Elismerő oklevél Pécs 1888.

13,160.000 koronát

fognak nyerni a magyar kir. szabadalm. osztálysorsjáték 6 osztályában. Ezen sorsjáték 100.000 sorsjegyből áll, melyek közül 50.000 drb. nyereménnyel huzatik ki, tehát a sorsjegyek fele része nyer.

A nyeremények a következők:

Legnagyobb nyeremény szerzésés esetben

EGY MILLIÓ KORONA
(kor. 1,000.000)

	Korona
1 díj	á 600.000
1 nyer.	» 400.000
1 »	» 200.000
2 »	» 100.000
1 «	» 90.000
1 »	» 80.000
1 »	» 70.000
2 »	» 60.000
1 »	» 40.000
5 »	» 30.000
1 »	» 25.000
7 »	» 20.000
3 »	» 15.000
31 »	» 10.000
67 »	» 5.000
3 »	» 3.000
432 »	» 2.000
763 »	» 1.000
1238 »	» 500
90 »	» 300
31700 »	» 200
15650 »	» 170

130, 100, 80 és 40

50.000 nyeremény és díj, melyek
összesen

13,160.000 koronát kitesznek.

Ezen sorsjáték huzásai nyilvánosan a magyar kormány ellenőrzése és egy kir. közjegyző felügyelete alatt történnek. A sorsjegyek árai, melyek hivatalból vannak megállapítva, az első osztályra a következők:

Egész sorsjegy 12 korona = o. é. frt 6.—
Fél " 6 " = " " " 3.—
Negyed " 3 " = " " " 1.50

Mindjárt a huzás után beküldjük t. ügyfeleinknek a hivatalos huzási lajstromot, melyből részesedésük eredményét megtudhatják.

Mindazok, kik ezen óriási nagy nyerési esélyeket nyújtó sorsjátékból sorsjegyeket óhajtanak beszerezni, szíveskedjenek b. megrendeléseiket minél előbb, de minden esetre legkésőbb a huzás napjáig,

f. é. november 11-ig,

hozzánk eljuttatni, a megfelelő összeg papírpénzben, vagy bélyegekben a megrendeléshez csatolandó, vagy postautalvánnyal beküldhető. B. kívánatára készek vagyunk a sorsjegyeket utánvétellel is elküldeni. Kérjük becses címét pontosan és világosan feladni. A megrendelések mindjárt beérkeztek után, a meddig készletünk tart. eszközölnének. A sorsjegyekkel együtt beküldjük minden megrendelőnek a kimerítő hivatalos sorsolási tervezetet.

A magyar királyi szab. osztálysorsjáték
főelárusító

Fejérvári és Társa
Budapest,

V., Marokkói-utca 2. szám.

Kávéház-megnyitás.

Van szerencsém, a n. é. közönség szives tudomására adni, miszerint a Ferencziek-utczája 52. sz. alatt, a Skála-féle ház ujonnan épült részének földszinti helyiségeiben kellő felszereléssel, billárdtal, hírlapokkal stb. ellátott

KÁVÉHÁZAT

rendeztem be, melyet

„Zrinyi“ czim

alatt f. hó 30-án szombaton délben fogok megnyitani.

Támaszkodva a helyben (Nick-féle sörcsarnokban 4 évig mint főpinczér s utóbb mint a »Central« kávéház bérlője) szerzett tapasztalataimra, azon reményben nyitom meg ezen új vállalatomat, hogy finom kávéházi italok, borok, sörök stb. szolid és jó kiszolgálása által a n. t. közönség nagybecsű pártfogását kiérdemelem, mely reményben új üzletem pártolását kérve, vagyok

alázatos szolgálja

Grün József,
kávéház-tulajdonos.